

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 17. rujna 2006.

Razjasniti pravo značenje govora u Regensburgu

Draga braćo i sestre!

Apostolsko putovanje u Bavarsku, što sam ga poduzeo proteklih dana, bilo je snano duhovno iskustvo u kojem su se ispreplele osobne uspomene, povezane s mjestima meni tako bliskima, i pastoralne mogućnosti učinkovitoga navješćaja evanđelja u našem vremenu. Zahvaljujem Bogu za nutarnju utjehu što mi ju je dozvolio proivjeti, a u isto sam vrijeme zahvalan i svima onima koji su zauzeto radili oko uspjeha toga moga pastoralnog pohoda. O njemu ću, kao što je već običaj, opširnije govoriti u tijeku opće audijencije sljedeće srijede. Sada bih htio samo dodati da sam duboko raalošćen reakcijama što ih je potakao kratak odlomak moga govora na Sveučilištu u Regensburgu, koji je bio protumačen kao uvredljiv za osjećaje muslimanskih vjernika, dok je zapravo bila riječ o citatu jednoga srednjovjekovnog teksta koji ni na koji način ne izriče moju osobnu misao. Jučer je gospodin kardinal, dravni tajnik, s obzirom na to objavio izjavu u kojoj je razloio autentičan smisao mojih riječi. Nadam se da će to biti dovoljno da se smire duhovi i razjasni pravo značenje moga govora, koji je u svojoj cjelini bio i jest poziv na otvoren i iskren dijalog uz veliko međusobno poštovanje.

Sada, prije marijanske molitve, htio bih se zadržati nad dvama nedavnim i vanim liturgijskim spomenima: blagdanom Uzvišenja sv. Kria, proslavljenom 14. rujna, te spomendanom Majke Boje alosne, proslavljenim dan kasnije. Ova dva liturgijska slavlja mogla bi se vizualno saeti u tradicionalnoj slici raspeća, koja prikazuje Djevicu Mariju podno kria, prema opisu evanđelista Ivana, jedinog od apostola koji je ostao uz umirućega Isusa. No, koji je smisao uzvisivanja kria? Apostol Pavao kae: "Mi propovijedamo Krista raspetoga: idovima sablazan, poganima ludost" (1 Kor 1,23). Kršćani, međutim, ne uzvisuju bilo koji kri, nego onaj kri što ga je Isus posvetio svojom rtvom, plod i svjedočanstvo neizmjerne ljubavi. Krist na kriju prolio je svu svoju krv kako bi

oslobodio čovječanstvo od ropstva grijehu i smrti. Stoga, od znaka prokletstva, kri je pretvoren u znak blagoslova, od simbola smrti u izričiti simbol Ljubavi koja pobjeđuje mrnju i nasilje te rađa besmrtni ivot. "O Crux, ave spes unica! Zdravo Kriu, nado jedina!"

Tako pjeva liturgija. Evanđelist pripovijeda: podno kria stajala je Marija (usp. *lv* 19,25-27). Njezina bol jedno je s boli Sina. To je bol puna vjere i ljubavi. Djevica na Kalvariji sudjeluje u spasenjskoj snazi boli Kristove, pridruujući svoje "fiat - neka mi bude" onom Sina. Draga braćo i sestre, duhovno sjedinjeni s Majkom Bojom alosnom, obnovimo i mi svoje "da" Bogu koji je izabrao put kria da nas spasi. Riječ je o velikom otajstvu koje je još uvijek na djelu, sve do svršetka svijeta, i koje zahtijeva i našu suradnju. Neka nam pomogne Marija da svakoga dana uzmemo svoj kri te vjerno slijedimo Isusa na putu poslušnosti, rtve i ljubavi.